

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ใจไม่มีกิเลสมาแทรกก็สบาย

ทางเมืองนอกเขาบอกมาว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเพื่อนเป็นเพื่อนตายของเขาได้ดีมาก คือทางโน้นเขาไม่ไปเที่ยวหาพบน้ำลายใส่กัน คุยกัน อยู่เมืองนอกตัวใครตัวเรา นอกเวลาทำงานแล้วมีแต่ตัวคนเดียว พอได้อินเทอร์เน็ตจากทางนี้ไปแล้วอบอุ่น เสียงอรรถเสียงธรรมกล่อมใจอบอุ่น คือเมืองนอกเขาไม่ได้เป็นเมืองบ้านน้ำลายเหมือนเมืองไทยเรา เมืองไทยเรามันบ้านน้ำลาย ไปอยู่ที่ไหนพ่นนี้ๆ อย่างนั้นนะ คือเพื่อนฝูงมีอยู่ทั่วไปคนไทย เป็นเพื่อนกันได้หมดเลย ไปที่ไหนคุยกันได้สบาย มันถึงพ่นน้ำลายพ่นโน้นพ่นนี้ อยู่เมืองนอกไม่มีใครมาพ่นด้วยซี น้ำลายของเราคนเดียวไม่ทราบจะพ่นกับใคร พอได้ฟังได้ดูอินเทอร์เน็ตแล้วรู้สึกว่าจะอบอุ่นมาก ทางโน้นเสียงอรรถเสียงธรรมไม่มี มีอยู่ที่เมืองไทยเรา พอได้ฟังทางอินเทอร์เน็ตได้ยินจากอินเทอร์เน็ตทางเมืองไทยเรารู้สึกว่ามีความอบอุ่นมากกว่านั้น

เราจะเห็นได้ชัดกับพระกรรมฐานท่านปฏิบัติอยู่ในป่าในเขา ท่านอยู่องค์เดียว นั้นละท่านอบอุ่นด้วยธรรม ท่านไม่ยุ่งกับใครเลย มีพวกสัตว์พวกอะไรเขาก็อยู่ตามประสาเขา ท่านก็อยู่กับธรรม ภาวนาอยู่ในนั้นท่านสบายๆ อบอุ่นๆ ตลอดเวลา นี้ละที่พระพุทธเจ้าท่านทรงเสาะแสวงหาความสุขมาให้สัตว์โลก เฉพาะพระนี้ไล่เข้าไปในป่าเลย ให้ไปอยู่ตามป่าตามเขา ตามถ้ำเงี้ยวผา เป็นป่าช้าป่ารกชัฏ ที่ไหนซึ่งเป็นทีสะดวกสบาย ในการบำเพ็ญภาวนา ท่านให้ไปอยู่ในสถานที่เช่นนั้น บำเพ็ญในที่เช่นนั้น ท่านจึงบอกว่าให้อยู่และบำเพ็ญอยู่ในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเกิดสำหรับชีวิตของพระ ชีวิตของพระอยู่ในป่าในเขา

ตามที่พระพุทธเจ้าทรงประทานพระโอวาทให้สำหรับพระนี้ได้รับทุกองค์ พระบวชในพุทธศาสนาที่เป็นพระตามแนวทางของพระพุทธเจ้าแล้ว จะได้รับพระโอวาทนี้ทุกๆ องค์เลย ไม่มีเว้นแม้องค์เดียว เพราะเป็นพระโอวาทที่จำเป็นมาก พอบวชแล้วขึ้นเลย รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำ เงี้ยวผา ป่าช้าป่ารกชัฏ หรือที่แจ้ง เรียกว่าอัปโกกาส เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม ซึ่งสถานที่เช่นนั้นไม่มีอะไรบกวน ความ پاکเพียรเป็นไปได้สะดวกสบาย และให้ท่านทั้งหลายอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเกิด นู่นนะ เห็นไหมละชีวิตของพระลูกศิษย์ตถาคต ท่านให้ทำอย่างนั้น

ปิณฑุยาโลปโภชน ก็เหมือนกัน บิณฑบาตด้วยกำลังปลีแข้งของตนมาขบฉัน พอยังอัตภาพให้เป็นไป ส่วนใหญ่เพื่อความเพียรเพื่อมรรคผลนิพพาน จากนั้นก็ถือผ้า

บังสกุล ไปหาชักบังสกุล เช่นในป่าช้า หรือเก็บได้ในที่ใดก็ตาม มาเย็บปะติดปะต่อกัน เห็นพระองค์ที่ว่านี่(พระฝรั่ง) ให้ท่านทั้งหลายดู นั่นละเย็บมาปะมาชุมนุมมาปะติดปะต่อกันอย่างนั้น ท่านไม่ได้ตัดได้ดั้นอะไร หลักใจอยู่กับธรรมตลอด ท่านถือธรรมเป็นจุดสำคัญมาก จะทุกข์ยากลำบากอะไรไม่สนใจ ขอให้ได้ธรรมครองใจๆ ความหมายว่าอย่างนั้น ยาแก้ไขก็ไม่ได้อะไรนัก พอยังชีวิต

มี ๔ อย่างนี้เป็นความจำเป็นสำหรับพระบวชใหม่ ออกมาแล้วเป็นอย่างนั้น ได้รับพระโอวาทนี้ทุกองค์ไม่มีข้อยกเว้น นอกจากพระแหวกแนว อุปัชฌาย์แหวกแนว เช่น รุกขมูลนี้อาจจะสอนให้เข้าไปอยู่ในตลาดที่กระดุกหมูกะดุกว้าวุ่มๆ จากในป่าในเขาให้ไปอยู่ในตลาดอย่างนี้ก็ได้ ถ้าเป็นอุปัชฌาย์แหวกแนว บิณฑบาตก็ไม่ต้องแหลหะเข้าไปในตลาดมันพอมดอยู่ในนั้น วางั้นพูดง่าย ๆ ผ้าบังสกุลไม่ต้องพูดถึงเลย เรื่องหยูกเรื่องยาให้ชนมาเต็มกุฏิ จามฟึกก็เอายามาจามเลย จามไม่ได้ยากกรอกเข้าไปเลย ไม้จันทน์ก็วางหามอ มันเป็นอย่างนั้น ถ้าเป็นอุปัชฌาย์แหวกแนวจะทำอย่างนั้น แต่พระพุทธเจ้าท่านสอนอย่างที่ว่านี้

พระโอวาทนี้สดๆ ร้อนๆ ถ้าเป็นพระตามหลักของศาสนาที่เป็นพระแบบนี้ เป็นพระแบบที่ว่าเที่ยวอยู่ตามป่าตามเขาเพื่อความพากเพียรโดยถ่ายเดียว ไม่ได้เพื่ออะไรนะ ไม่เพื่อยศเพื่อลาภ เพื่อความสรรเสริญเยินยอ บ้ายอบ้ายศเหมือนพระเราสมัยปัจจุบันนี้คือพระบ้ายศ บวชเข้ามาท่านบอกว่า รุกขมูลเสนาสน์ ปิดทิ้งเลยเที่ยวไม่เอาควัวเอาพัต พอออกจากโบสถ์มาเอาพัตมาให้ อย่างน้อยก็สมุห์ ไบฎีกาขึ้นไปเลย พอก้าวไปถึงกุฏิ พระครูตามไปเรื่อย ๆ พระครูแล้วก็เจ้าคุณ พอไปถึงกุฏิแล้วก็สมเด็จ นี่ละยศของพระ บ้ายของพระเป็นอย่างนี้ ฟังให้ดี เราเอาธรรมมาสอน เราไม่ได้สอนดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใด ธรรมไม่ใช่ธรรมดูถูกเหยียดหยาม ธรรมเป็นเครื่องประดับประดา อะไรไม่ดีธรรมให้ปิดออก ๆ ต่างหาก นี่ธรรมก็สอนอย่างนั้นเหมือนกัน

สดๆ ร้อนๆ อย่างนี้ละศาสนาของพระพุทธเจ้า ถ้านำมาปฏิบัติจะสดๆ ร้อนๆ มรรคผลนิพพานทำท่ายอยู่ในหัวใจของทุกคนที่ปฏิบัติตามทางของศาสดา ไม่ว่าฆราวาส ไม่ว่าพระ ได้ด้วยกันทั้งนั้น ตามแต่ความชวนชวาย ทางเพศฆราวาสการชวนชวายแบบพระเป็นไปได้ลำบาก ก็ให้ชวนชวายทางฆราวาส ผลที่จะได้ก็เหมือนกับเราไปหาอะไรก็ตาม เป็นตัวเงินอันเดียวกัน งานการอะไรก็ตามสรุปลงแล้วผลรายได้ก็เป็นตัวเงินด้วยกัน ใครจะทำงานอะไรๆ ก็ตาม อันนี้เราก็ชวนชวายตามเพศของเราที่จะปฏิบัติได้อย่างไรเราก็ปฏิบัติ

รวมลงแล้วจิตตภาวนา ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสทำได้ด้วยกันทั้งนั้น เพราะกิเลสอยู่ที่หัวใจ ท่านสอนลงที่หัวใจ พุทธศาสนาล้ำเลิศสำคัญที่เดียวเลย มีศาสนาใดที่จะ

สอนอย่างนี้ ดูแล้วไม่มี มีพุทธศาสนาเท่านั้นสอนจิตตภาวนา จิตตภาวนาคือให้ดูใจของตัวเอง ใจตัวนี้เป็นตัวติดตัวดิน พลิกแปลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพันคม ซึ่งเป็นไปด้วยอำนาจของกิเลสทั้งนั้นแหละ อย่างว่าแทบนะ ว่าทั้งนั้นเลยตามธรรมดาของมัน เมื่อจิตตภาวนาแทรกเข้าไปแล้ว ที่นี้ก็ถอยมาเป็นอารมณ์ทางด้านธรรมะ เอาธรรมแทรกเข้าไปตรงนั้น ไฟที่แสดงเปลวอยู่ตลอดเวลาด้วยความคิดความปรุง ด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความทะเยอทะยานออกจากใจนั้น น้ำดับไฟก็จะมาคือธรรม ให้จิตใจมีความสงบลงไปด้วยธรรมๆ

ท่านจึงให้จับจุดใดจุดหนึ่งเสียก่อน เช่นภาวนาเป็นคำบริกรรม อย่าเสียดายอารมณ์ได้ยิ่งกว่าคำบริกรรม นั้นเวลาภาวนา พุทโธก็ได้ ธัมโม สังโฆก็ได้ หรืออานาปานสติ มรณัสสติ ตามแต่จริตนิสัยชอบในธรรมบทใด ให้นำธรรมบทนั้นเข้ามากำกับใจเพื่อใจจะได้ยึดธรรมนี้ เกาะกับธรรมนี้ ไฟที่แสดงเปลวจากกิเลสอยู่ภายในหัวใจนั้นจะค่อยสงบลง เมื่อจิตได้ยึดได้เกาะกับคำบริกรรมได้อยู่ นั้นเท่ากับน้ำดับไฟ ๆ ไปเรื่อย ๆ ใจเมื่อได้รับการบำรุงรักษาด้วยอรรถด้วยธรรม เช่นคำบริกรรมเป็นต้น ย่อมหยั่งเข้าสู่ความสงบเย็นใจ ความวุ่นวายความทุกข์ทั้งหลายจะสงบตัวไป ๆ นี่เป็นจุดกลางสำคัญฆ่ากิเลสฆ่าลงตรงนี้แหละ ทุกอย่างจะไหลเข้ามาจุดเดียวกัน

บุญกุศลของเราที่สร้างมามากน้อยเพียงไร จะมารวมตัวเข้าสู่จิตตภาวนา จิตตภาวนานี้เป็นเหมือนท่านบใหญ่ แม่น้ำไหลมาจากสายใด ๆ ก็ตาม ไหลมารวมท่านบใหญ่ นั้นแหละ กลายเป็นท่านบใหญ่ขึ้นมา ท่านบแห่งบุญแห่งกุศล ท่านบแห่งมรรคผลนิพพาน จะขึ้นที่นั่น ๆ เรื่องศาสนาท่านสอนอย่างนี้

เราพูดถึงเรื่องพระที่ท่านบวชมา สด ๆ ร้อน ๆ มรรคผลนิพพานอยู่สุด ๆ ร้อน ๆ กับผู้ปฏิบัติแบบนี้ไม่เป็นอื่น เป็นอย่างนี้โดยถ่ายเดียว ถ้าแหวกแนวก็อย่างว่านั่นแหละ จีวรพระเรานี้จะเอามาร้อยฝืนก็ตามมาคลุมก็มาคลุมศพดิบนั้นละ พระยังไม่ตายแต่เป็นศพดิบแล้ว ให้กิเลสรุ่มอยู่นั้น เพราะไม่มีอะไรป้องกันมันมันก็ไม่กลัว กิเลสก็รุ่มเอาแหลกไปเลย ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษาแล้วก็สงบเย็น ๆ นี่พูดถึงเรื่องการประพฤติปฏิบัติ เราจะได้เห็นมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ที่หัวใจของทุกคนที่ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ถ้าหันหลังให้ธรรมเสียเท่านั้นก็หันหน้าเข้าสู่ไฟนรกคือกิเลสค้นหาโดยประการทั้งปวง ไม่มีข้อยกเว้น ทุกข์ได้ด้วยกันทั้งหมด ถ้าหันหน้าเข้าธรรมแล้วเป็นสุขด้วยกัน มากน้อยตามแต่ความชวนชวายเป็นของตัวเอง นั้นละการปฏิบัติธรรม

เรายังจวนตายเท่าไรแทนที่จะมาเป็นห่วงเจ้าของ เราพูดตรง ๆ ไม่มีแม่เปอร์เซ็นต์เดียวคิดดูซิ หรือว่าเม็ดหินเม็ดทรายที่จะมาห่วงตัวเองในเรื่องที่เกาะที่ยึดที่

ฟุ้งที่อาศัยที่เป็นน้ำดับไฟเราไม่มี อะไรมันก็เรียบหมดแล้ว กิเลสตัวเป็นไฟน้ำก็ดับลงไปเรียบหมดแล้ว ก็เป็นน้ำอมตะมหานิพพานอยู่ในใจไปเสีย แล้วจะเอาอะไรมาห้วงพิจารณาซิ ทุกสิ่งทุกอย่างสมบูรณ์เต็มที่แล้วห้วงกันหาอะไร ที่มันบกพร่องตรงไหนก็ห้วงตรงนั้น ช่อมแซมตรงนั้น อุดยากันตรงนั้นๆ ถ้าเรียบร้อยดีทุกอย่างแล้วก็จะไปช่อมแซมไปปะไปชุนมันหาอะไรถ้าผ้าดีๆ อยู่แล้ว นี่ละที่ว่าไม่ห้วงตัวเอง

เราพูดอย่างเปิดเผยเต็มหัวใจเรานี่ สามแดนโลกธาตุเราไม่เคยหวั่นกับสิ่งใดในโลกนี้ เพราะเป็นเรื่องสมมุติ เรื่องสมมุติกับกิเลสมันก็เข้ากันได้ กองสมมุติกับกองกิเลสก็อยู่ด้วยกัน เพราะจิตเป็นเจ้าของ จิตเป็นรวรังกิเลสมันตีกระจายไปได้หมด ให้เป็นกิเลสได้หมดนั่นแหละขึ้นชื่อว่าสมมุติมีในแง่ใดมุมใด จิตใจแล้ไปถึงไหนกิเลสไปถึงนั้นๆ เอาไฟมาเผาตัวได้ตลอด ถ้าใจเป็นธรรมก็อีกเหมือนกัน เป็นธรรมไปหมด ใจเป็นธรรมกระจายออกไปหมดเลย

นี่พูดถึงเรื่องราวที่เราเป็นห้วงเป็นใยบรรดาชาวพุทธเรา ยิ่งจวนจะตายเท่าไรแทนที่จะมาห้วงตัวเอง บอกว่าไม่มีเลย มีแต่เป็นห้วงบรรดาพี่น้องชาวพุทธเรา อยากให้ได้หลักได้เกณฑ์ภายในจิตใจซึ่งเป็นหลักสำคัญมากที่สุดทีเดียว ไม่มีหลักใดที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าหลักของใจกับหลักธรรมเข้าสู่กันแล้วเป็นอันเดียวกัน หลักใจกับหลักธรรมเป็นอันเดียวกัน ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วนี้แลเลิศเลอ ถึงนี้แล้วหายกังวลทุกอย่าง พอหมดเลย

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า สอนลงที่ใจ รวมลงที่ใจ เพราะความทุกข์อยู่ที่ใจของสัตว์ ทุกข์อยู่ที่ใจคืออะไร คือกิเลสอยู่กับใจ ธรรมก็อยู่กับใจ แต่เมื่อกิเลสมีอำนาจมาก กิเลสจะสร้างแต่ไฟนไฟ น้ำดับไฟคือธรรมออกไม่ได้ๆ จึงต้องให้พยายามชวนชวน น้ำดับไฟเข้ามา ได้แก่งอกบุญกองกุศลผลประโยชน์ ตลอดถึงการภาวนาให้ได้เห็นอยู่ที่ใจของเรา พอใจได้ปรากฏทางด้านภาวนาแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยเกิดความทุกข์ความเดือดร้อนจะสงบตัวของมันลงไปๆ กองทุกข์ทั่วโลกธาตุมารวมอยู่ที่หัวใจสัตว์ แต่ละดวงๆ เป็นที่รวมแห่งกองทุกข์ทั้งหลายทั้งนั้นแหละ ตอนที่ยังไม่มีธรรมเป็นน้ำดับไฟ

เวลาสั่งสมน้ำคืออรรถคือธรรมเข้าสู่ใจโดยลำดับลำดับแล้ว ที่นี้ใจจะกลายเป็นสถานที่รวมแห่งความสุขทั้งหลายครอบแดนโลกธาตุทีเดียว ใจนี้เวลาถึงความสุขแล้วครอบโลกธาตุ เหมือนกับใจที่มีกิเลสครอบหัวตัวอยู่แล้วก็เป็นความทุกข์ครอบโลกธาตุเหมือนกัน อยู่ที่ใจ ขอให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติใจ นี่พูดมาเป็นพยานให้ท่านทั้งหลายได้ทราบนะ ศาสดาองค์เอกสวดๆ ร้องๆ อยู่กับเราทุกคน ขอให้ธรรมกับจิตได้สัมผัสกันเถอะ จะเข้าสู่สัมผัสพระพุทธเจ้าเป็นลำดับลำดับไป เมื่อเต็มที่แล้วศาสดาองค์เอกคือใครไม่ต้องถาม มันเป็นอันเดียวกันหมดแล้วถามกันหาอะไร

เหมือนอย่างแม่น้ำมหาสมุทร มองไปจุดไหนๆ ท่วมมหาสมุทร ก็เป็นน้ำมหาสมุทรไปหมด แล้วจะไปว่าจุดไหนเป็นยังไงไม่มีที่จะตำหนิ เป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด อันนี้ใจเป็นธรรม เป็นน้ำหาวิมุตติมหาานิพพานอันเดียวกันแล้ว จะไปถามหาอะไร นี่ละที่ได้วิตถกวิจารณ์ ก็เราไม่เคยคาดเคยคิดในธรรมประเภทนี้ ปฏิบัติมาก็ลุ่มๆ ดอนๆ มาโดยลำดับตั้งแต่วันก้าวออกไปบวชที่แรกเราไม่ได้ลืมนะ พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงโยมแม่ มันสะเทือนใจหนักนะ เวลากำลังจะเตรียมออก บ้านตาดแต่ก่อนวัดบ้านอยู่นั้น ประชาชนเขาไปนิมนต์ท่านพระครูท่านมาทำบุญ แล้วพ่อก็ฝากเราให้ไปพร้อมท่านเวลาท่านกลับไปวัดโยธานิมิตร เราไม่ได้ลืมนะ ทางนี้ก็เตรียมอยู่ทางในบ้าน ถ้าหากว่าท่านจะเตรียมไปเมื่อไรพ่ออยู่วัดนุ่นพ่อจะมาบอก

พ่อกับท่านเตรียมจะออกเดินทางแล้วพ่อก็ก็น่าบอก ว่านี่ท่านพระครูเตรียมแล้วท่านจะออกเดินทางแล้วนะ เราก็ไม่มีอะไรเตรียมหาอะไรเรา นี่ละจุดสำคัญนะนี่นะ เราไม่ลืมนะ ร้อนๆ แม่บ๊อบเข้ามานั่งใกล้ๆ นี่ บ๊อบมานั่งนี่เลย นี่แม่จะบอกนะว่าจ้ะ เราไม่ลืมนะ นี่แม่จะบอกนะ แต่ก่อนก็ไม่เคยขอลูก มีแต่ทุบลงตีลง วันนั้นขอสักหน่อย ขอเพื่อจะยกจะทุบลงเข้าใจไหมละ นี่นะลูก ทุกสิ่งทุกอย่างแม่ไม่ได้มีที่ต้อติ การประพฤติเนื้อประพฤติตัวหน้าที่การงานแม่พอใจทุกอย่างหาที่ต้อติไม่ได้ แต่ที่สำคัญนะลูก นี่เอาตรงนี่นะ การนอนนะลูกนะเหมือนตายเลยนะ

ยกตัวอย่างขึ้นมาทันที พี่ชายเขาบอกแม่เขาจะไปไหนตั้งแต่เช้า เขาบอกแม่เสียตอนกลางคืน แม่ปลุกหน่อยนะวันพรุ่งนี้จะไปธุระอะไรแต่เช้า บางวันก็ได้ปลุกเขา บางวันไม่ได้ปลุกถ้าน้อยอย่างนี้แล้ว ตอนเช้าเขาไปก่อนแล้วยังไม่ได้ปลุกเลย แต่ลูกคนนี้นั้นตายตลอด ต้อไปปลุกทุกทีๆ นี่ละแม่วิตถกวิจารณ์มากนะลูก อย่างอื่นแม่ไม่มีที่ต้อติ แต่การนอนนี่เหมือนตายนะลูก นี่ละเป็นจุดบกพร่องมากที่สุดลูกคนนีว้างนี่นะ เราก็ฟังฟังมันฝึกลึกนะ ไม่ได้ฟังธรรมดา แล้วแม่กลัวที่สุดก็คือเวลาไปบวช ไปบวชแล้ว พระท่านไปปัญหาตราขอบเขตจักรวาลกลับมา แล้วมาปลุกท่านบัวมาฉันจันหัน ท่านบัวยังนอนไม่ตื่น อย่างนี้อย่าให้แม่ได้ยินนะแม่จะเอาหัวมุดดินลงตายเลยนะลูก ฝึกลึกนะเฉย ไม่ต้อบนะ ฝึกลึกเลย

แม่ไม่รู้อัจฉริยะของเรา ความจริงของเราคือว่า เมื่อบอกแม่ให้ปลุกแล้วถึงเวลาแม่ก็มาปลุกเอง นี่ท้อต้อรู้เข้าใจไหม จินนอนเหมือนตายเลยให้แม่มาปลุกทุกที ไม่ถึงเวลาแม่มาปลุกไม่ไปละ ตายใจกับแม่แล้วแม่จะมาปลุก ทีนี้แม่ก็เห็นอันนี้ชื่อว่าลูกเรานี้ นอนแล้วเหมือนตาย หากทราบไม่ว่าลูกท้อต้อรู้แล้ว เมื่อบอกแม่ให้ปลุกแล้วแม่ก็มาปลุกเอง ความลึกของเราเป็นอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงนอนเวลาไหนแม่ต้อไปปลุกทุกทีๆ ถ้าบอกว่าให้ปลุกหน่อยนะ ทีนี้แม่ก็มาเห็นอาการอย่างนี้ซิ คือเราตายใจแล้วแม่

มาปลุกเอง เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องลุกก่อนความหมายว่างั้น ทีนี้เวลาไปแม่ก็รู้เอง พอไปแล้วก็เอาละทีนี้ แม่ไม่ได้มาปลุกนะ งานอื่นงานใดก็ไม่มีปัญหาอะไรแหละ การนอนนี้แม่ต้องติมากทีเดียว แม่ไม่ได้มาปลุกนะ เอาตัวเราต้องเป็นตัวของเราเท่านั้นพอ

เพราะฉะนั้นเวลาตื่นนี้ดีดฝั่งๆ เลยนะ นอนอยู่ด้วยกันกับพระกับอะไรอย่างนี้ก็ตาม พระอาจจะตื่นเพราะการตื่นของเรา ตื่นนี้มันสะดุ้งปั้งๆ เลย มันเอาจริงเอาจังมากนี่นะ นี่ละการฝึกตนเอง ไปถึง ๑๘ พรรษามันนอนแบบนี้ละ พอรู้สึกนี้มันจะติดขึ้นมาเลยจนเป็นนิสัย นี่ความฝึกตนเอง ถึงพรรษา ๑๘ แล้วค่อยฝึกใหม่ ฝึกให้นอนเรียบร้อย เวลาตื่นแล้วรู้ทิศทางแล้วค่อยลุกขึ้นมาด้วยความเรียบร้อยดีงาม ไม่ลุกแบบแม่เนื้อตื่นนายพรานดีดฝั่งเลย อันนี้เราดีดเพื่อความเพียรของเราไม่ให้นอนใจ อันนี้พลิกมาใหม่ว่างั้นนะ

นี่พูดถึงว่าแม่มาสอน วิทกวิจารณ์ถึงเรื่องการนอนของลูก พลิกใหม่หมดเลยไม่มีเหลือละที่แม่ต้องติตรงนั้น ตื่นนี้จะตื่นเวลาไหนจิตมันติดของมันปั้งทันทีเลย ทั้งนั้น การฝึกอบรมตนเอง บวชนี้ เพราะฉะนั้นการบวชนี้เป็นการฝึกคนให้ต้องการอรรถธรรมอยู่แล้วให้เป็นคนดีโดยลำดับ จนกระทั่งถึงดีสุดยอดได้ไม่สงสัยฝึก ใจเรานี้เป็นสิ่งที่ฝึกได้ ขอให้เอาไปฝึกนะพี่น้องทั้งหลาย นี่เราพูดถึงเรื่องเราตะเกียกตะกายการบวชตั้งแต่วันแม่มานั่งปับ แม่จะบอกนะลูก ตั้งแต่นั้นละ นี่การเข้าไปฝึกฝนอบรมตน การบวชมีแต่การฝึกเจ้าของทั้งนั้น ไม่ต้องมีใครมาสอนนะเป็นเองๆ ตลอด ดีดฝั่งๆ บวชได้ ๑๘ พรรษาจึงฝึกใหม่ ตั้งแต่ก่อนหน้านี้ไปถึง ๑๘ ปี ดีดเหมือนแม่เนื้อตื่นนายพราน ดีดฝั่งๆ เลย เพราะความไม่ตายใจความฝึกตัวเอง

เข้าฝึกจิตก็เหมือนกัน เข้าฝึกจิตที่แรกมันก็ล้มลุกคลุกคลาน ดังที่ว่าไปน้ำตาร่วงอยู่ที่ภูเขาก็กมี นุ่น เคยเล่าให้ฟังแล้ว น้ำตาน้ำตาที่ถึงใจที่สุดนะ ลู๊กละไม่ได้ พอตั้งสติปับล้มผล็อยๆ ตั้งเพื่อล้มไม่ได้ตั้งเพื่ออยู่ เวลากระแสนของกิเลสมันรุนแรงเป็นอย่างนั้นจำได้ไม่สงสัยไม่มีวันลืมเลย ถึงขนาดกุมึงทีเดียวพัดกับกิเลส โธ มึงเอาขนาดนี้เซียวเหรอ นุ่นนะฟังซิกุมึงอยู่ภายในใจนะไม่ได้ออกข้างนอก ด้วยความเคียดแค้นกับกิเลส ความเคียดแค้นนี้เป็นธรรม มุมานะทำให้มีความอุตสาหะพยายาม ถ้าความเคียดแค้นให้สัตว์ให้บุคคลผู้ใดก็ตามนั้นเป็นกิเลสทั้งนั้นแหละ ความเคียดแค้นให้กิเลสในตัวซึ่งเป็นข้าศึกต่อเราเป็นธรรม

พัดกันเสียจนกระทั่งกิเลสค่อยหายไปๆ พาดเอาจนขาดสะบั้นลงไปจากใจ นี่ด้วยการฝึกการอบรม เคียดแค้นก็เคียดแค้นแบบนี้เป็นธรรมทั้งนั้น มุมานะๆ เอาจนเต็มกำลังความสามารถ นี่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม แบบแปลนแผนผังคือพุทธศาสนา ถูกต้องแล้ว ฝึกอบรมไปตามแบบแปลนศาสนาจะไม่มีแง่ใดให้สงสัยตัวเอง จะถึงแดน

แห่งนิพพานด้วยกัน แบบแปลนแผนผังพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้เรียบร้อยแล้วไม่ผิด เป็นสวากขาตธรรม แบบแปลนนี้ตรัสไว้ชอบแล้วให้พากันดำเนิน ถ้าผิดจากนี้แล้วไม่มี ใครรับรอง นอกจากจำนรกจะรับรองเท่านั้นละ ถ้าปฏิบัติตามทางพระพุทธเจ้านี้ผิด เลยๆ สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว แปลนนี้รับรองแล้วถึงมรรคผลนิพพานโดยไม่ต้องสงสัย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

พระเราก็ให้เข้ฆงวดกวดขันทางภาคปฏิบัติ ยิงครูบาอาจารย์ไม่อยู่ ศาสดาคือ พระธรรม พระวินัยจะต้องติดแนบอยู่กับตัวตลอดเวลา ผู้มีศาสดาติดแนบกับตัวคือผู้มี ธรรมมีวินัย รักธรรมรักวินัย อยู่กับสติอยู่กับปัญญาประกอบความพากเพียรตลอดเวลา นี่คืผู้ตามเสด็จพระพุทธเจ้าอยู่ทุกฝีก้าวเลย ถ้าห่างจากนี้แล้วจะเอาพระพุทธเจ้าหรือ แบกพระพุทธเจ้าบนหลัง ศาสาเราหลังนี้มาแบกมันหลังหักตายเฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์ ะไร ศาสดาอยู่กับสติธรรมปัญญาธรรม ะลึกถึงธรรมตลอดเวลานี้คือศาสดาติดหัวใจ เรา ถ้านอกจากนี้แล้วไม่เป็นท่า ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

เรื่องมรรคผลนิพพานอย่าไปหาตามดินฟ้าอากาศที่ไหนๆ สมัยนั้นสมัยนี้ที่ไหน ให้อูที่หัวใจ หัวใจเวลานี้ก็เลสมันครอบงำอยู่นั้น ให้เปิดกิเลสตัวมันหาเถลไถลหากาล นั้นกาลนี้ แล้วก็มาลบล้างตัวเองว่ามรรคผลนิพพานไม่มี บาปไม่มีบุญไม่มี นี้ก็เลสมันเกิด จากใจมาหลอกใจ ลบล้างธรรมที่ใจให้ลบล้างไปได้ไม่สงสัย เอาธรรมพระพุทธเจ้าที่ สอน นี้ละเป็นแบบแปลนแผนผัง เอาๆ นำมารื้อ นำมารื้อกิเลสภายในหัวใจนี้ออก กิเลสนี้มันครอบงำที่หัวใจ

หัวใจนี้เต็มไปด้วยมรรคผลนิพพาน เหมือนสระน้ำใหญ่ๆ ไสสะอาดทุกสิ่งทุก อย่างเต็มอยู่ในสระน้ำนั้นหมด แต่ถูกจอกแหนปกคลุมไว้มองหาน้ำไม่เห็น ไม่สนใจใน น้ำ มองไปก็มีแต่จอกแต่แหน มองดูหัวใจคนกิริยาของโลก มีแต่เรื่องของกิเลสตัณหา ครอบหมตตัวๆ ไม่มองเห็นธรรมเลย ธรรมคือน้ำในสระ หัวใจนั้นเป็นสระใหญ่ ให้มอง เข้ามาดูอันนี้ละ แล้วเปิดจอกเปิดแหนคือความชั่วช้ลามกทั้งหลายออกจากใจ.เราจะ ค่อยเริ่มเห็นน้ำในสระในบึงของเราในใจของเรานี้แหละ ออกโดยลำดับ เอาพวกจอก พวกแหนออกหมดแล้วน้ำนี้จ้าเลย น้ำอรธน้ำธรรม อมตะมหานิพพานอยู่ที่นี้เลย จ้า ขึ้นมาที่นี้ไม่ห่างไกลที่ไหนนะ

อย่าไปตื่นเงากิเลสหลอกนะ ให้ดูธรรมของพระพุทธเจ้าแบบแปลนแผนผังท่าน สอนว่าไ้ ให้ใจถึงที่ธรรมท่านสอนนั้นคือมรรคผลนิพพาน จะเป็นที่เข้าใจได้ด้วยกัน ไม่เช่นนั้นจะตายทิ้งเปล่าๆ นะชาวพุทธเรา เฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นแนวหน้าที่สุดก็คือพระ แล้วเลวที่สุดเดี๋ยวนี้เลยกลายเป็นพระไปเสียหมดแล้วนะ เลวที่สุดเลยมารวมอยู่กับพระ เรานี้ เยอหยิ่งจองหองพองตัวที่สุดก็คือพระ ใครไม่อยากตะตองนะพระ ผ้าเหลือง

เขากลัวบาปกลัวกรรมเขาเกรงอกเกรงใจยิ่งสนุกพองตัว เล่นตัวใหญ่เลยนะพระเราทุกวันนี้ มันน่าทุเรศ ดูทั้งพระเขาพระเรา ดูทั้งเขาทั้งเรา ดูด้วยความไม่ลำเอียง เป็นอย่างนั้นเวลานี้ มองดูใครจะดูไม่ได้นะ พวกเดียวกันจะดูกันไม่ได้แล้ว ผู้ดี ๆ ผู้รักษา ๆ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสวยงามสะอาดสะอาดอันภายในกายวาจาใจท่านปฏิบัติของท่านอยู่ ไร้อะไร ๆ เอะ ๆ เหมือนหมูนอนจมปลัก แล้วขึ้นมาเลอะเทอะกับเพื่อนฝูงที่เป็นผู้ปฏิบัติดี มันก็ไม่อยากคบกันคนเรา ไม่อยากสมาคมกัน เพราะอันหนึ่งสกปรกอันหนึ่งสะอาดเข้ากันได้ยังไง ให้พากันจำนะ

นี่วันนี้เสร็จจากนี้แล้วก็จะเดินทางไปกรุงเทพฯ นี่ก็ไปเพื่อประโยชน์สำหรับโลกทั้งนั้น เราไม่ได้ไปเพื่อเรา ตัดดีไปไหนก็เพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเรา มาพิจารณาดูจริง ๆ แล้วเพื่ออะไร นั่น อยู่วันหนึ่ง ๆ ไปพอยังชีวิตลมหายใจไปเท่านั้น ๆ พอแล้วกับเราคนเดียว ไม่ยุ่ง อยู่ไหนสบายหมด อยู่ในป่าในเขาอยู่ที่ไหนอารมณ์ของคน ๆ เดียวไม่มีสิ่งมารบกวน จะเอาความทุกข์มาจากไหน ที่ได้รับความทุกข์ก็คือมีสิ่งรบกวนนั่นเอง อย่างน้อยก็หวัดรบกวนจุกจิกจามฟึก ๆ นั่นมันก็เป็นทุกข์เข้าใจไหม ถ้าไม่มีหวัดจุกก็สบาย นั่น แล้วกระจายออกไปหมดร่างกายของเราไม่มีโรคภัยไข้เจ็บแทรกขึ้นมามันก็สบายทั้งนั้น ใจไม่มีกิเลสมาแทรกก็สบาย ถ้ากิเลสหมดสิ้นโดยประการทั้งปวงแล้ว นั่นละอมตะมหานิพพานอยู่ที่หัวใจนั่นเอง วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

หลวงปู่ลี ธรรมลี วัดถ้ำผาแดง ถวายทองคำ ๔๐ บาท ๘๐ สตางค์ ดอลลาร์ ๕๐๘ ดอลลาร์ เซ็ค ๓๔,๐๐๐ บาท เงินสด ๒๙,๑๐๐ บาท รวม ๖๓,๑๐๐ บาท (สาธุ)

ผู้กำกับ ขออนุญาตกราบเรียน วัดหัวควนธรรมนิคม อำเภอโคกโพธิ์ ปัตตานี วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่องสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กราบเรียนหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เนื่องด้วยชาวปัตตานีและยะลา มีความทุกข์ทางใจแสนสาหัสกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงลงความเห็นกันว่า มีแต่ธรรมะของหลวงตามหาบัวเท่านั้นที่จะดับไฟทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ชาวจังหวัดปัตตานีและจังหวัดยะลา ขอกราบอนุญาตท่านหลวงตา ตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนจังหวัดปัตตานี ที่วัดหัวควนธรรมนิคม จังหวัดปัตตานี ที่ตำบลโคกโพธิ์ ซึ่งอยู่ระหว่างจังหวัดปัตตานี ใกล้กับวัดหลวงปู่ทวด ห่างจากจังหวัดยะลาประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ซึ่งถ้าออกอากาศแล้วประชาชนทั้ง ๒ จังหวัดจะรับฟังได้ชัดเจน โดยกำหนดให้เป็นสถานีวิทยุคมนาคมลูกข่าย รับสัญญาณจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนวัดป่าบ้านตาดร้อยเปอร์เซ็นต์

คณะศรัทธาและญาติโยมขออน้อมถวายสถานีวิทยุดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยเสาสูง ๔๕ เมตร เครื่องส่งขนาด ๓๐๐ วัตต์ แผงอากาศพร้อมอุปกรณ์ต่างๆ กราบถวาย

แต่องค์หลวงตา และขอปวารณาจะช่วยกันดูแลรับผิดชอบ ทั้งค่าใช้จ่ายและสิ่งต่าง ๆ ของสถานีวิฑูถุโดยไม่ให้เป็นการแก่งค์หลวงตา และวัดป่าบ้านตาดแต่ประการใด ทั้งสิ้น หากมีสิ่งใดที่องค์หลวงตาเมตตาพิจารณาจะสั่งให้แก้ไข ยินดีรับปฏิบัติตามทุกประการ

ด้วยอาณิสงส์จากการถวายทานในครั้งนี้ ขออุทิศส่วนบุญกุศลทั้งหลายถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวร บิดามารดา ญาติพี่น้องทั้งหลาย และขอให้คณะศรัทธามีสติปัญญาเจริญในทางโลกและทางธรรมตลอดไป ท้ายนี้ขอกราบพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ท่านหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน มีธาตุขันธ์ แข็งแรงอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร แก่คณะศรัทธาญาติโยมตลอดไปนานเท่านาน กราบนมัสการด้วยเศียรเกล้า พระครูประสงค์ ธมฺมวโร และศรัทธาญาติโยมครับ

หลวงตา รับทราบเรียบร้อยแล้ว ท่านนั้นแหละ นี่ลูกสาวครูของเรา ครูชาลีเรา เคารพนับถือ จนกระทั่งปานนี้ไม่เคยจืดนะ อย่างนี้ละเราถ้าถึงไหนถึงอย่างนั้น เหมือนไม่ได้ตายจากนะ เหมือนเป็นครูของเราทางหลักวิชาทางโลก เราก็เลยเป็นครูของครูของเราอีกวิชาทางธรรม ที่นี้กลัวเรากลัวใหญ่ นะ เรากลัวแต่ก่อนทั้งรักทั้งเคารพ อันนั้นก็คงเป็นแบบเดียวกัน เลยกกลัวใหญ่ นะ ชื่ออาจารย์ชาลี เราได้ยกยออยู่เสมอ ครูไม่ได้เหมือนกัน บางรายลักษณะโกโรโกโส ไม่อยากเข้าใกล้นะเรา แต่ครูคนนี้ดีมาก ติดพันมาตลอดกับเรา ไปที่ไหนชอบเอาเราไปด้วย นิสัยมันเข้าแก่กับกันก็ไมรู้อ ไปที่ไหนเอาเราไปด้วยแปลกอยู่

ไม่มีคำว่าถือเนื้อถือตัว เป็นตัวอย่างได้ดี เราไม่ลืมจนกระทั่งปานนี้ ประหยัดมัธยัสถ์เก่ง การทำบุญให้ทานนี้ไม่อันเหมือนกัน แต่การประหยัดมัธยัสถ์นี้สำคัญมากทีเดียว ไม่สุรุ่ยสุร่าย ไม่ถือเนื้อถือตัว เข้าไหนชวนออกนอกในได้หมด ไม่มีที่ว่าถือเนื้อถือตัว นี่ละเราได้ชมมาจนกระทั่งรุ่นลูกมานี้ พ่อก็จากไปแล้ว ลูกก็คือลูกของผู้ดี ลูกต้องให้เป็นคนดีนะเลวไม่ได้ ขายหน้าพ่อ

(เช้าวันนี้ทองคำได้ ๔๓ บาท ๔ สตางค์ครับผม) ทองคำเราได้เยอะเดี๋ยวนี้นี้ได้เรื่อย ๆ นี่ละตายใจใหม่พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นผู้รับสมบัติของพี่น้องทั้งหลาย เท่ากับท่านทั้งหลายรักสมบัติเจ้าของ แล้วก็รักษาด้วยดีแบบเดียวกันเรา ไม่มีรั่วไหลนะ เงินทองมากน้อยขนาดไหน ไม่ได้ไหลไปไหนเลย นี่ละธรรมเห็นใหม่ ธรรมออกจากไหน ออกจากหัวใจที่บริสุทธิ์พุทงาย ๆ ให้มันชัดเจน อะไรที่คิดมันแยบออกมาทางผิมนั้นจะปิดตันที่เลยโดยหลักธรรมชาติ

ที่นี้เวลาแสดงออกนี้ก็ออกไปจากความถูกต้องดีงาม ๆ จากหัวใจ สั่งจ่ายไปไหน ๆ ออกจากนี้เรียบไปเลย จึงไม่มีที่ลับที่แจ่ง มีอยู่ที่หัวใจผู้รับรู้อย่างเดียว พอแยบ

อะไรทางไหนที่ทางผิวนี้นี้ปิดทันที ไม่ให้เข้ามายุ่งได้เลย จะเอาตั้งแต่ความถูกต้องดีงาม
เรื่อย ๆ ทีนี้เมื่อแสดงอาการทุกอย่างออกไปจากหัวใจต่อโลก จึงบริสุทธิ์ไปหมด เป็น
คุณไปหมด เราจึงบอกกิริยาที่แสดงนี้ไม่มีโทษเราบอกตรง ๆ เลย จะเป็นลักษณะเป็น
ไฟลามทุ่งก็ตาม แต่เป็นไฟเผาไหม้สิ่งสกปรกต่างหากเข้าใจหรือละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz